EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 73 | Actualitzat el 11/05/2015 a les 10:00

El desig

El futur és incert però ens en sortirem.
Cau un estel... Probablement els estels no concedeixen mai cap desig.
Però tenir-los és el primer pas perquè es compleixin.
David Cirici. *Zona prohibida*

És important distingir el desig de satisfacció immediata, altrament dit impuls, del desig a mitjà o llarg termini -diguem-ne objectiu- que ens porta a buscar els mitjans per obtenir-lo i aquesta recerca ens fa créixer.

L'impuls. Els desitjos de consum que sovint mostren els infants -i alguns adults- no responen a unes necessitats internes sinó a unes imposicions de la nostra societat. Com a adults educadors haurem de tenir molt present això per tal de no ser-hi arrossegats. Només d'aquesta manera podrem educar els nostres infants perquè siguin ells mateixos.

Probablement tots hàgim presenciat alguna vegada l'escena d'una criatura i un progenitor al supermercat i l'inevitable conflicte que se'n deriva: el nen vol posar al carro quelcom que el pare o mare no creu adequat. Què fer? (Val la pena recordar que en cap moment pretenem donar consells i menys receptes, només obrir el camp de les possibilitats). En aquesta situació una sortida airosa per a tots dos és dificultosa de trobar, però sí que la podem viure en positiu per aprendre alguna cosa com a educadors. Primera possibilitat: Recordar la propera vegada que la compra no és una activitat per fer amb infants, i, per tant, no l'hauríem de realitzar amb ells. Si malgrat tot no ens queda més remei que anar-hi junts, segona possibilitat: Evitar les mitjanes i grans superfícies i utilitzar els petits comerços on es dóna una relació interpersonal que també educa.

L'objectiu. Tenir un objectiu és un bon estímul que ens ajuda a encarrilar les activitats i les decisions que prenem en una direcció. Els infants sovint ens manifesten quin és el seu impuls intern a través d'allò que realitzen espontàniament amb habilitat i satisfacció. Els educadors hem d'estar atents a aquestes mostres i aprendre a identificar-les, encara que no s'avinguin gaire amb les pròpies.

Per a tots, dedicar l'esforç personal a allò que ens fa sentir bé és ja garantia de benestar i d'èxit, entès aquest com a èxit personal i social, que ho sigui també econòmic és un altre tema. Quantes persones coneixem, potser nosaltres mateixos, que posen més dedicació i esforç a l'activitat de lleure que a la professional? Podrien convertir el lleure en la professió?

Sigui com sigui, hi ha alguns valors educatius inherents al procés d'aconseguir l'objectiu. Temps, es necessita temps: per imaginar, per fer, per refer... Es necessita constància per no defallir. I tenacitat, per superar les dificultats que de ben segur hi haurà.

No sempre s'obté l'èxit esperat, que no significa el mateix que fracassar. Cal saber anar ajustant l'objectiu a les pròpies possibilitats. Es tracta que les petites frustracions que es van donant pel camí siguin motiu d'aprenentatge per continuar-lo, més que no pas un fre que minvi l'autoestima.